

WACŁAW OSZAJCA

Életrajz

*a szél soha egyetlen sárkányom sem
emelte fel a földről*

*tanárain nem helyeztek belém
nagy reményeket*

*nem akadt nő aki szeressen
akár csak egyetlen éjen át
csupán a szavak hisznek bennem
de nekik is csalódást okozok*

vágy

*egyszerre szeretnék birtokolni mindent
decemberi havat
a virágzó hársfa ágán
ugyanazon réten egy időben
zöld füvet és szénát
szeretném egymás mellett látni
az almafa virágát s gyümölcsét
az elröppent éveket
szívélyes összhangban
a jelen napokkal
kis faházunkat
egy városi épülettel
és még
szeretném ha egyszerre lenne
sírom és bölcsőm*

honnan e bizonyosság

*vagy talán most is egyre úszom
néha balról néha jobbról jövő széllel
és nem is egy kikötő vár még rám*

*hiszen voltam
hajóztam
miért is lenne az a sorsom
hogy többé ne legyek
hajózzak*

Merre van

*a zsidóval a siratófal részében
keresem Őt Aki Van*

*a hinduval fel-alá vánszorgok
a nyolc irányban Buddhát kutatva*

*a pogányokkal nagy tál friss tejjel és hússal
hívogatom a Számtalan Névre hallgatót*

*az eretnekekkel és szakadárokkal és katolikusokkal
esküt teszek az ő Istenükre*

a nem hívővel iparkodom nem hinni

*és meglelem őt a létezőt és nem létezőt
minden lehetséges módon*

ki volt az

*mit látott Lót felesége
utolsó szempillantásával
mikor hátranézett*

talán semmit

*vagy talán
egy lángban álló várost
és arcot
látott
összeszorított ajkakat
két sebhelyet
két szemgödröt
melyek akár két kénrög*

*kinek a szemébe pillantott Lót felesége
hogy lebénult megmerevedett kővé dermedt*

Zsille Gábor fordításai

Értekezések

(Részletek)

Kocsmá

*hármában ülnek a szegletben
söröskorsók fölött
bús apostolok
kiknek elfelejtették az evangéliumát*

*Mária Magdolna hiába
próbálja összehúzni a hurkot
amit Júdás készített elő magának
nem boldogult
Júdás fölhajtotta deci borát s kiment*

*Péter kibúvót keres
hogya számláját ne kelljen kifizetnie
a pincérnőnek
az egyik az az elegáns öltönyű kövér
a másik az az ájtatos arcú kopasz
talán Kajafás és Annás
hevesen gyözködnek egy külföldöt
ő lehet Pilátus*

*a tudós a zeneszékényes ablakhoz ült
hogya a muzsika egyszer és mindenkorra
elijessze az eretnek gondolatokat
valaki kilesheti őket és kész a baj
Nikodémus lenne*

*az ablakon benéz egy fiú
pocsék egy világ
hogya ossza meg életét ilyenekkel az ember
Tarzosi Szent Pál volna a damaszkuszi úton*

Az Ő arca

*a bizánci mozaikokban
császári a tekinteted
a barokk kereszten
a fájdalom sötétje karikázza szemed
és görbíti le ajkad
a vasbeton falakról is
elmélyülten
bánatosan és szelíden figyelsz
miért nem mosolyogsz
mint Zeusz mint Apolló*

visszatérés a megszokott rendhez

*a tavasz utolsó napja
 az úttestről két sírásó emeli fel
 és teszi műanyagzsákba
 valaki tetemét
 az egyik rendőr jegyzőkönyvet ír
 a másik egykerekű távolságmérőt tol
 maga előtt az aszfalton
 szinte furcsa hogy nincs rajta
 szárnyait csapkodó színes famadár
 mint felszálló galamb futott be
 érkezett meg a gyászkoCSI

 jer velünk páfrányvirágot
 keresni*

*szólongat az útkereszteződés
 megafonja

 a városi köztisztasági hivatalból jöttek
 fehér habbal csapatják a kis barnás
 foltot
 főszedik a fehér-piros gumibójákat
 az út forgalmi ritmusa visszatér

 ma éjjel
 kivirágzik a páfrány
 gyere velünk
 hogy rátaláljunk*

utolsó kívánság

*pontosan annyit tudok
 mint mindenki más
 azért félek hogy nem lesz időm
 vagy nem lesz kivel közölnöm
 utolsó kívánságomat*

*mielőtt átadjátok volt testemet a földnek
 előbb adjátok át a tűznek
 győzött meg róla Chagall
 táncoljon magatehetetlen
 a lángokkal
 már nélkülem
 dalolja el némán
 saját énekét a saját
 énekek énekét
 és a teret adja át
 a levegőnek*

Kovács István fordításai